

Krížová cesta - skutky milosrdenstva

Súčasťou Pôstneho obdobia sú pobožnosti Krížových ciest. Najsilnejšie na nás pôsobia tieto zastavenia na Veľký piatok. Nasledujúce zastavenia krížovej cesty sa spájajú so skutkami milosrdenstva.

Úvod

Počas nasledujúcich zastavení krížovej cesty premýšľajme nad veľkou Božou láskou voči nám a o jeho nesmiernom milosrdenstve. Skúsenosť s Božím milosrdenstvom nás nenecháva ľahostajnými, ale pohýna k tomu, aby sme každodenne prejavovali milosrdenstvo blíznym, ktorých stretávame na našej životnej ceste. Nech je pre nás táto chvíľa okamihom prebudenia svedomia, ku ktorému povzbudzuje Svätý otec, aby sme si uvedomili, koľko toho ešte musíme urobiť.

1. zastavenie

Pán Ježiš je odsúdený na smrť (radíť pochybujúcim)

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Keď sa pri tomto zastavení pozeráme na Piláta, vidíme nerozhodného človeka, ktorý váha s vynesением rozsudku. Môžem nám ho byť aj trochu ľúto.

Každému sa stáva, že má pochybnosti: pochybnosti vo viere, pochybnosti v živote a najmä vo chvíľach, keď treba urobiť vážne rozhodnutie. Je to celkom bežná skúsenosť.

Nerozhodným, neistým a pochybujúcim Pilátom nie som iba ja. Nie iba ja pochybujem. Koľko je takých Pilátov okolo mňa, ktorí nie a nie sa rozhodnúť? Nejedem človek v takejto chvíli potrebuje pomoc, potrebuje radu, oporu. Budem počuť ich hlas? Všimnem si ich? Poradím im?

Pane Ježišu, daj nám svojho Ducha, aby sme vedeli dobre poradiť.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

2. zastavenie

Pán Ježiš berie na svoje plecia kríž (trpezlivo znášať krivdu)

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Keď mu zlorečili, on nezlorečil, keď trpel, nevyhrážal sa, to postúpil tomu, ktorý súdi spravodlivo.“ (1 Pt 2, 23).

Kristova trpezlivosť na jeho krížovej ceste ma zahanbuje. Mnoho ľudí voči nemu intrigovalo a odmietalo ho. Na druhej strane stále s ním niekto bol, niečo chcel a nebol to zanedbania hodný zástup. Každého miloval a prijímal s láskou. S láskou prijal aj kríž.

Možno za nami nechodia zástupy, ale koľkokrát máme všetkých a všetkého dosť? Neraz nám druhí neprávo krivia. Máme sa usilovať nad tým zvíťaziť a porážať v takých situáciách zlo dobrom. Učiť sa trpezlivo milovať, ako miluje Kristus: vtedy, dnes a naveky.

Pane Ježišu, nauč nás láske, ktorá všetko znesie, ktorá je obetavá, aby sme dokázali trpezlivo zniesť krivdu.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

3. zastavenie

Pán Ježiš prvýkrát padá pod krížom (odpúšťať ubližujúcim)

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Keď Pán Ježiš prvýkrát padol, ľudia sa mu posmievali, vojaci ho bili, nadávali mu a nútili ho, aby pokračoval.

Ako sa správa Ježiš vo chvíli mojich pokleskov? Nešľahá trestami nikoho, kto padol a nepripomína vinu. Nie! On nás dvíha a odpúšťa nám. Aké je to úžasné, že môžeme počuť: „Áno, zhrešil si, ale ja ti odpúšťam a nadovšetko ťa milujem!“

Odpúšťať znamená pozdvihnúť. Možno v tomto čase niekto čaká na moje odpustenie...

Pane Ježišu, odpúšťaš nám všetky i tie najväčšie hriechy, uč nás odpúšťať našim blíznym.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

4. zastavenie

Pán Ježiš sa stretáva so svojou matkou (tešiť zarmútených)

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Bolo to zvláštne stretnutie. Nesmierne bolestné pre obidvoch, ale bolo to stretnutie prinášajúce útechu. Potešovať neznamená poklepávať niekoho po ramene. Potešovať znamená, byť pri niekom a s ním vo chvíľach, keď trpí a svojou prítomnosťou mu pomôcť, aby sa v jeho srdci rozhorel plamienok nádeje.

Pane Ježišu, ty si prijal ľudské utrpenie, aby si sa pre nás stal záchrancom. Daj nám silu, aby sme boli s tými ľuďmi a pri tých ľuďoch, ktorí trpia a aby sa necítili opustení.

Panna Mária, útecha zarmútených, nauč nás potešovať tých, ktorí potrebujú útechu.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

5. zastavenie

Šimon pomáha niesť Pánu Ježišovi kríž (ujat' sa pocestných)

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Obidvaja boli na ceste. Ježiš išiel na Golgotu, Šimon sa vracal z poľa. Obidvaja boli vyčerpaní a obidvaja sa vracali domov. Ježiš bol každým momentom bližšie k domu Otca, Šimon sa chcel čím skôr dostať domov, aby si oddýchol a znova nabral síl. Aj nato je potrebný domov.

Ktovie, či Šimon pochopil, že Kristus sa stal jeho domovom a miestom, kde naberie nové sily.

Nestačí prijať Krista ako hosťa vo svojom dome. Našou úlohou je stať sa domovom pre iných.

Pane Ježišu, uč nás brať na ramená tých, ktorí už nemajú síl.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

6. zastavenie

Veronika podáva Pánu Ježišovi šatku (krmiť hladných)

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Odvaha Veroniky bola obdivuhodná. Okrem toho bola aj pozorná a citlivá. Videla Ježiša a zatúžila mu pomôcť, uvidela jeho tvár a rozhodla sa poslúžiť mu svojou šatkou.

Denne stretávame množstvo ľudí. Medzi nimi sú iste takí, ktorým chýba každodenný pokrm. Ale ešte viacej je takých, ktorí nie sú hladní telesne, ale zažívajú iný hlad: hlad po láske, hlad po slove, hlad po radosti...

Skúsme sa pripodobniť Veronike a buďme citliví, pozorní aj odvážni.

Pane Ježišu, otváraj naše srdcia, aby sme vedeli nasýtiť tých, ktorí sú nejakým spôsobom postihnutí hladom.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

7. zastavenie

Pán Ježiš druhýkrát padá pod krížom (napomínať hriešnikov)

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Pána Ježiša na jeho krížovej ceste sledovali mnohí ľudia a prišli ho sprevádzať s očakávaním, ako sa to všetko skončí. Čakali, koľko pádov ešte bude nasledovať a či vôbec dôjde na miesto ukrižovania.

Druhý Ježišov pád bol pre niektorých príležitosť na posmievanie a ponížovanie.

Neraz sa stávame svedkami slabosti blížnych. Ako sa zachováme vtedy, keď niekto hreší? Dokážeme namiesto tvrdého odsúdenia alebo naopak prehliadania, prejaviť blížnemu lásku v podobe bratského napomenutia? Je to naša úloha!

Pane Ježišu, pomôž nám napomínať hriešnikov.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

8. zastavenie

Pán Ježiš napomína plačúce ženy (poučovať nevedomých)

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Jeruzalemské ženy boli pri Ježišovom utrpení rozzielené. Dojala ich jeho ťažká krížová cesta. Ježiš ich namiesto prijatia súcitu začal poučovať. Upozornil ich, čo je v živote dôležité a kvôli čomu je potrebné plakať.

Medzi ľuďmi, ktorých denne stretávame sú takí, ktorí páchajú zlo, hrešia a zanedbávajú dobro. Nikdy sa nad takýchto ľudí nepovyšujeme a pamätajme, že náš hriech začína vtedy, ak ich ignorujeme a ak

pred nimi neukazujeme svedectvo o tom, čo je dôležité a správne.
Pane Ježišu, udeľ nám svojho Ducha, aby nám pomáhal poučovať nevedomých.
Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

9. zastavenie

Pán Ježiš tretíkrát padá pod krížom (vykupovať väzňov)

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Pán Ježiš padol pod ťarchou kríža aj tretíkrát. Vstať bolo preňho čoraz ťažšie a bol čoraz slabší. Bol taký zúbožený, že viacerí začali pochybovať, či vôbec dôjde na Kalváriu. Niektorí mu už nedávali žiadnu nádej.

Ako ľahko sa posudzuje druhých, ako ľahko sa vyratúvajú ich chyby, prešľapy a nedostatky. Zdá sa nám, že „ten druhý“ úplne prepadol svojím slabostiam a nedokáže s tým vôbec nič urobiť. Lámeme nad ním palicu.

Vykupovať väzňov neznamena posielat balíky, vybavovat prepustenie alebo amnestiu tým, ktorí sú za mrežami. Vykupovať väzňov znamena vlievat silu a povzbudzovat tých, ktorých väznia ich slabosti, závislosti, hriechne návyky. Pán Ježiš takú pomoc dával a čo my?!

Pane Ježišu, daj nám silu, aby sme vedeli potešovat všetkých uväznených.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

10. zastavenie

Pánu Ježišovi zvliekajú šaty (odievat nahých)

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Pred ukrižovaním zbavili Ježiša aj toho posledného – jeho šiat. Pred očami všetkých sa objavilo potupené a zmučené telo. Telo toho, ktorý miluje až do krajnosti.

Oblečenie potrebujeme, aby chránilo naše telo. Nie je nám zima a cítime sa komfortne. Takto sa chce cítiť každý a preto je dôležité vedieť sa deliť o oblečenie.

V súčasnosti však ľudia potrebujú zakryť nahotu iného druhu. Potrebujú odev, ktorý zakryje a vylieči ich zranené srdcia, ich zranené životy. Tým odevom je láska a každý z nás takéto odev môže ponúknuť svojmu blížnemu. Budeme sa o to snažiť?

Obnažený a zranený Ježišu, pomôž nám zaodievat láskou zranených ľudí.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

11. zastavenie

Pána Ježiša pribíjajú na kríž (napájat smädných)

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Evanjelista zaznamenal, že Ježiš v posledných chvíľach povedal: „Žízňim.“ (Jn 19, 28). Po čom si žízňil, Pane Ježišu? „Za tebou žízňim, po tebe túžim,“ odpovedá nám všetkým Ježiš! Jeho najväčšou túžbou je naše vykúpenie. Položil život za mňa, za teba, za všetkých.

Pri pohľade na ukrižovaného Krista by sme mali aj my žízňiť! Žízňiť po tom, ktorý jediný môže uhasiť náš smäd. Každý cíti túto túžbu, no nie každý vie dôjsť k prameňu, pri ktorom tento smäd uhasí.

Napojiť smädného neznamena len podat pohár vody. Znamená priviesť k Ježišovi, priviesť k prameňu.

Pane, pomôž nám každodenne svedčiť o tebe a privádzať k tebe tých, ktorí prahnú a nevedia, že túžia po tebe.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

12. zastavenie

Pán Ježiš na kríži zomiera (modliť sa za živých a mŕtvych)

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

„Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“ (Jn 15, 13).

Pri tomto zastavení sa nás musí dotknúť dôležitá pravda: Pán Ježiš nás považuje za svojich priateľov! Pane Ježišu, aj za mňa si dal svoj život! Chcem byť tvojím priateľom, naozaj chcem, hoci nie vždy ním dokážem byť.

Hovorí sa, že priatelia musia spolu veľa rozprávať, aby boli voči sebe úprimní. Rozprávať s tebou,

Pane, to znamená otvárať pred tebou svoje srdce a odovzdávať ti všetko, čo je v ňom i všetkých, ktorí sú v ňom.

Pomôž mi, Pane Ježišu, modliť sa za tých, ktorí sú pre mňa dôležití. Odovzdávať ich tebe. Nič lepšie pre nich spraviť nemôžem.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

13. zastavenie

Pána Ježiša snímajú z kríža (navštevovať chorých)

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Musel to byť hrozný a bolestný zážitok: do matkiných rúk bolo položené mŕtve telo jej jediného Syna. Toho, ktorého zrodila, ktorý jej bol najbližší a bol celým jej svetom. Drží ho na rukách mŕtveho.

A pritom sa zdalo, že všetko bude úplne inak.

Všetko malo byť inak... Často takto hovoria tí, ktorých zaskočí smrť blízkych. Vtedy sa objavia aj výčitky: mohol/a som chodiť navštevovať častejšie, mohol/a som sa viacej starať. Vo svojom blízkom okolí hádam poznáme nejakého človeka, ktorého sa dotkla choroba. Obetuj mu svoj čas! Aspoň chvíľu. Urob to čím skôr, aby nebolo neskoro!

Pane Ježišu, kým vezmeš našim chorým kríž ich pozemského utrpenia, dovoľ nám zakúsiť, že neprináša iba bolesť, ale prináša aj milosť.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

14. zastavenie

Pána Ježiša pochovávajú (pochovávať mŕtvych)

Klaniam sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojim krížom vykúpil svet.

Chvíle Ježišovho pohrebu, na ktorom sa zúčastnili jeho priatelia bol krutou chvíľou. Nepochovávali ho na tri dni, ale pochovávali ho definitívne navždy. Počuli viackrát jeho predpovede o zmŕtvychvstaní, ale v tej chvíli im to nič nehovorilo.

Keď stojíme pri hroboch zomrelých a zúčastňujeme sa na pohrebných obradoch, pamätajme, že vďaka Kristovmu zmŕtvychvstaniu sa s našimi zomrelými nelúčime naveky, ale iba na tie tri dni, ktoré budú trvať nevieme koľko, ale predsa raz skončia a nastane zmŕtvychvstanie.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

Záver

Pápež František nám pripomína: „Nemôžeme ujsť pred Pánovými slovami, podľa ktorých budeme súdení: či sme dali jesť hladnému a piť smädnému, prichýlili počestného a zaodeli nahého. Či sme si našli čas, aby sme navštívili chorého alebo vážna.“ (Porov. Mt 25, 31 – 45). S každým z týchto maličkých sa Kristus stotožnil. Jeho telo sa vždy a znova zjavuje a ukazuje ako zranené, zbičované, doráňané, vyhladované, vyprahnuté, na úteku.... Tohto tela sa môžeme dotknúť, pomôcť mu, postarať sa oň. Nezabúdajme na slová sv. Jána z Kríža: „Keď príde večer tvojho života, budú ťa súdiť z lásky.“ Ďakujeme Bohu za dar tejto modlitby, prosme ho taktiež, aby nám pomáhal byť každodenne milosrdnými a zbadáť jeho prítomnosť v každom človekovi.

Spracoval: Viktor Pardel'

(Pozn. Pred začiatkom Roka milosrdenstva pápež František vyslovil svoje vrúcne želanie, aby sa kresťanský ľud počas tohto jubilea zamýšľal nad telesnými a duchovnými skutkami milosrdenstva. Zamyslenie má byť impulzom ku konkrétnym prejavom milosrdenstva voči bližným. Takto hlbšie prenikneme do srdca evanjelia, ktoré v duchu Božieho milosrdenstva uprednostňuje chudobných. Pán Ježiš slovami i postojmi predstavil skutky milosrdenstva, aby sme mohli spoznať vo svojom živote, či žijeme alebo nežijeme ako jeho učeníci.)